

[Indenrigs- og boligministeren.]

mæssige boligbyggeri. Dermed stilles det private byggeri noget gunstigere, end det er stillet efter den gældende lovgivning. For at lette kommunerne for deres store garantiforpligtelser vedrørende det støttede boligbyggeri foreslås en bestemmelse, der går ud på, at der for statslån, hvis endelige berigtigelse sker efter lovforslagets fremsættelse på rigsdagen, indrømmes gradueret fastsatte lempelser i kravene om kommunegaranti.

De ændrede bestemmelser om lån til tilvejebringelse eller forandring af bygninger med socialt eller kulturelt formål betyder navnlig væsentligt forbedrede lånevilkår for opdragelseshjem og fritids- og forsamlingslokaler med almindeligt formål, og der tilvebringes endvidere hjemmel for statslån til stiftelser og hjem for gamle, syge og svagelige samt andre hjem med socialt formål, til fællesanlæg til supplerende af boliger eller til forenkling af husførelsen i boligene samt til fødselsanstalter.

Forslaget indeholder endelig en bestemmelse om øget støtte til det social-filantropiske boligbyggeri samt en bestemmelse om lån til udvidelse af ejerens lejlighed i to-familieshuse.

Jeg skal så gøre nogle bemærkninger om udgifterne ved de foreslåede foranstaltninger.

Udgifterne for stat og kommune ved gennemførelsen af de i lovforslaget foreslåede foranstaltninger vedrørende familier med børn anslås til 1,8 mill. kr. vedrørende den boligmasse, der er taget i brug fra 1. januar 1950 til 30. juni 1951, og 1,6 mill. kr. i årlig tilvækst ved fremtidigt byggeri. Den samlede mindreudgift for stat og kommune tilsammen ved lovforslaget i forhold til det af den tidligere regering fremsatte forslag kan herefter anslås til 8,2 mill. kr. vedrørende den eksisterende boligmasse og 0,6 mill. kr. vedrørende den årlige tilvækst.

Den årlige udgift ved den i medfør af 1946-loven gældende huslejenedsættelsesordning for børnerige familier andrager ca. 5 mill. kr., der bæres med halvdelen af staten og halvdelen af kommunen; dette beløb vokser for tiden med ca. 0,8 mill. kr. årlig.

Udgifterne for stat og kommune ved den i lovforslaget foreslåede huslejenedsættelse for rentemodtagere m. fl. med bolig udenfor aldersrentemodtagerboligerne anslås at ville andrage 1,1 mill. kr. vedrørende den årlige tilvækst ved fremtidigt byggeri, og mindreudgiften for stat og kommune ved lovforslagets ordning i forhold til den af den tidligere regering foreslåede ordning kan herefter anslås til 0,4 mill. kr. vedrørende den årlige tilvækst, hvortil kommer, at der efter

det tidligere forslag måtte regnes med en udgift vedrørende den eksisterende boligmasse på ialt 7,5 mill. kr., hvilken udgift nu spares.

I det af det andet høje ting nedsatte udvalg vedrørende lovforslagene har jeg fremsat forskellige ændringsforslag vedrørende byggestøtteloven, som er tiltrådt af udvalget og vedtaget i det andet høje ting.

De fleste af ændringerne er dels af redaktionel og teknisk karakter, dels sådanne, der tilsigter at klargøre lovens bestemmelser eller lette lovens administration. Jeg vil gerne fremhæve ændringsforslaget til lovforslagets § 25. Jeg har ment, at det ville være uheldigt at have en regel som den, der oprindeligt indeholdtes i § 25, som bemyndigede ministeriet til at anvende de forhøjede lånegrænser på de lån, hvis endelige berigtigelse skete efter den 25. maj 1951. Ministeriet ville formentlig med en sådan bestemmelse få en mængde anmodninger om forhøjelse af lån til byggeri, der allerede var planlagt og gennemført og ikke kunne antages at have noget særligt behov for forhøjelsen. Jeg har derfor ment, at det må foretrækkes helt at afskære dette byggeri fra forhøjelsen og kun gøre det muligt at anvende de forhøjede lånegrænser på de lån, hvorom der gives tilsagn efter den 25. maj 1951. Ændringsforslaget tager sigte herpå. Selv for disse låns vedkommende vil der formentlig komme til at foreligge adskillige tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkelig anledning til at anvende de forhøjede lånegrænser, således navnlig hvor hele byggeforetagendet allerede er planlagt og den fornødne kapital sikret før 25. maj 1951.

Sluttelig skal jeg omtale lovforslaget om ændring i folkeforsikringsloven, forsåvidt angår aldersrentemodtagerboliger. Dette lovforslag er, som jeg allerede har sagt, en konsekvensændring: når først byggestøtteloven er vedtaget i den form, hvori den her foreligger, vil det være nødvendigt at ændre folkeforsikringsloven, forsåvidt angår aldersrentemodtagerboliger, i overensstemmelse dermed.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anmode det høje ting om at give disse tre lovforslag en hurtig og velvillig behandling.

Brodthagen: De forslag til lov om leje, om ændringer i byggestøttelovgivningen og om ændring i folkeforsikringsloven, forsåvidt angår aldersrenteboliger, der er fremsat af den højtærede indenrigs- og boligminister, skal jeg på mit partis vegne udtale villighed til at medvirke til gennemførelsen af.